

๒๕ ยิงงอนยิงงาม

คุณแม่เป็นคนอำเภอดีวักเดียวกับคุณพ่อ ท่านได้พบกับคุณพ่อเมื่อตอนอายุ ๑๙ ปี โดยพี่ชายเป็นคนแนะนำให้รู้จักกัน เพียงครั้งแรกที่พบกัน คุณพ่อก็รักคุณแม่เลย จากนั้นท่านก็ให้ผู้ใหญ่มาสู่ขอ แต่ในวันไปสู่ขอ คุณพ่อไม่ได้ไป เพราะไปอยู่ที่บ้านแฟนสาวอีกคน พิธีหมั้นจึงมีแต่ฝ่ายหญิงไว้ร่องรอยของฝ่ายชาย

คุณแม่ทั้งเจ็บทั้งอายแขกเหรื่อที่มาร่วมงานมาก แต่ก็ต้องยอมแต่งงานกับคุณพ่อ เพราะญาติผู้ใหญ่จัดการให้ทั้งหมด แต่ท่านก็ยังเก็บความเจ็บช้ำใจเอาไว้ เมื่อทะเลาะกัน คุณแม่มักจะพูดเหน็บคุณพ่อ เรื่องนี้ คุณพ่อก็ยอมและขอโทษคุณแม่ ทุกครั้ง ท่านอยู่กินด้วยกันจนมีลูกถึง ๑๐ คน และก็คลอดลูกง่ายทุกคน

คุณแม่มีกรรมใด จึงต้องเสียหน้าจาก
งานหมั้นที่ไม่มีฝ่ายชายคือคุณพ่อ บุญใด
คุณแม่จึงคลอดลูกง่ายทุกคน กรรมเก่าท่าน
เป็นอย่างไรจึงชอบทะเลาะกับทุกคนที่อยู่
รอบข้าง ทำอย่างไรท่านจึงจะยอมสร้างบุญ
บ้างก่อนตายคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ต้องเสียหน้าจากงานหมั้นที่
ไม่มีคุณพ่อหรือฝ่ายชายในงานหมั้น เพราะ
ในอดีตก็ได้เป็นสามีภรรยาเหมือนกันในชาติ
นี้ แต่ชาตินั้นคุณแม่ชอบนอน เวลากอนกัน
ที่ไร ก็ชอบพูดว่า “เดี๋ยวจะถอนหมั้น”
เอาคำพูดนี้มาขู่พ่อเสมอ พ่อในชาตินั้นยัง
หนุ่มอยู่ก็โมโห จึงพูดว่า “ถอนก็ได้ แต่เอา
ไว้ชาติหน้า” พูดกันไปอย่างนี้บ่อย ๆ จนคำ
พูดนี้ถูกเซตโปรแกรมเข้าไปในกลางกาย เป็น
ฝังติดตัวมาชาตินี้ แต่ในชาตินี้ คุณพ่อก็ไม่
ได้ถอนหมั้น เพียงแค่ไม่ได้มาร่วมในพิธีหมั้น

เท่านั้น ทั้งนี้เพราะเคยสร้างบุญร่วมกัน เป็น
สามีภรรยา กันมาหลายชาติ

คุณแม่คลอดลูกง่ายทุกคน เพราะบุญ
ที่ได้ส่งเคราะห์ญาติในอดีตมาส่งผล

คุณแม่ท่านชอบทะเลาะกับทุกคนรอบ
ข้าง เพราะท่านลั้งสมโทสจริตเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่
เป็นคนมีพื้นฐานใจดีมาก แต่ว่าก็เป็นคนชอบ
ขี้หงุดหงิด แต่จิตใจดี เขาเรียกปากร้ายแต่
ใจดี แต่คนมักจะเห็นแต่ปากร้าย ใจดีไม่ค่อย
จะเห็นเพราะไม่มีดวงตาเอ็กชเรย์ เพราะ
ฉะนั้นก็ต้องปากดี ใจดีด้วย ไม่ได้มีบุญกรรม
อะไรกันมา

ลูกจะต้องเป็นกัลยาณมิตรให้ท่าน
ด้วยใจที่เยือกเย็นและอดทน ที่จะอธิบาย
เรื่องบุญบาปให้ท่านฟังบ่อย ๆ ก็จะทำให้
ท่านค่อย ๆ ดีขึ้น ต้องทำหน้าที่ลูกแก้วไป
แนะนำสิ่งดี ๆ ให้ท่าน

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙